

Skarżący żądają stwierdzenia nieważności art.1 decyzji w części, w której Komisja uznaje część pomocy za zgodną z zasadami wspólnego rynku. Skarżący wnoszą, że wydając tę część decyzji Komisja naruszyła art. 86 ust. 2, art. 87 oraz art. 88 WE, a także załączony do Traktatu WE protokół dotyczący systemu radiofonii i telewizji publicznej w Państwach Członkowskich.

Skarżący twierdzą, że Komisja naruszyła art. 87 i art. 88 WE, kiedy, po ustaleniu, że udzielona pomoc była nową pomocą, stwierdziła tym niemniej, że pomoc ta jest (za wyjątkiem kwoty uznanej za nadmierną kompensację) jest zgodna z zasadami wspólnego rynku, podczas gdy powinna była stwierdzić jej sprzeczność z normami Traktatu z powodu braku notyfikacji.

Ponadto skarżący twierdzą, że Komisja naruszyła art. 86 ust. 2, art. 87 oraz art. 88 WE, a także protokół, poprzez uznanie, że wszelkie koszty poniesione przez TV2 pozostawały w związku ze zobowiązaniami z tytułu pełnienia misji publicznej i dlatego mogły być finansowane przez Państwo, pomimo braku wystarczająco dokładnej definicji zobowiązań TV2 z tytułu pełnienia misji publicznej. Komisja naruszyła także wyżej wymienione przepisy zatwierdzając pomoc państwa na podstawie badania mającego wyjaśnić czy TV2 usiłowała „maksymalizować dochody” oraz nakładając ciężar dowodu na skarżących. Popełniła ona ewidentny błąd w ocenie, pomijając dowody na oczywiste zaniżanie cen przez TV2 w stosunku do samowystarczalnego operatora.

Skarżący ponadto twierdzą, że Komisja naruszyła art. 86 ust. 2 oraz protokół zatwierdzając pomoc pomimo swych własnych wątpliwości co do polityki cenowej TV2 i poziomu cen w Danii. Ponadto, Komisja naruszyła art. 86 ust. 2 nie zbadawszy czy koszty netto poniesione przez TV2 były proporcjonalne do zobowiązań z tytułu pełnienia misji publicznej i akceptując brak jakiegokolwiek, a w każdym razie wystarczającej, duńskiej kontroli publicznej nad wykonywaniem przez TV2 jej misji publicznej.

Skarga wniesiona dnia 11 sierpnia 2004 r. przez Centro Europa 7 srl przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-338/04)

(2004/C 262/96)

(Język postępowania: włoski)

Dnia 11 sierpnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich wniesiona przez Centro Europa 7 srl reprezentowane przez adwokatów Vittorio Ripa di Meana i Roberto Mastroianniego.

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji o odmowie wszczęcia postępowania w przedmiocie zawiadomienia przedstawionego przez skarżącą w dniu 18 października 2001 r., o którym skarżąca została poinformowana pismem Pana Mensinga - dyrektora DG ds. Konkurencji, z dnia 4 czerwca 2004 r., przesłanym faksem w dniu 9 czerwca 2004 r., nr D (2004)/471
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca w niniejszej sprawie uczestniczyła w lipcu 1999 r. w przetargu przeprowadzonym przez Włochy na koncesje dotyczące prywatnej, telewizyjnej działalności transmisyjnej o zasięgu krajowym na częstotliwościach przeznaczonych do nadawania naziemnego w technice analogowej, uzyskując koncesję na transmisje niekodowane na okres sześciolatni, odnawialną na okres kolejnych sześciu lat. Jednakże, skarżąca nie mogła rozpocząć swojej niekodowanej działalności transmisyjnej, gdyż nie przyznano jej częstotliwości przewidzianych w koncesji. Wykonanie Krajowego planu częstotliwości, które pozwoliłoby na zaspokojenie uzasadnionych oczekiwań, nie zostało przeprowadzone gdyż na podstawie obowiązującej regulacji włoskiej, częstotliwości pozostały zajęte przez operatorów telewizyjnych, którzy nie otrzymali koncesji i mogli działać na podstawie „systemu przejściowego” wprowadzonego ustawą nr 249 z 1997 r. W konsekwencji, kontynuacja działalności trzeciej sieci grupy Mediaset (Retequattro) uniemożliwiła uwolnienie niezbędnych częstotliwości, tak by skarżąca mogła rozpocząć swoje transmisje, jak to wynikało z przyznanej koncesji.

Skarga skierowana jest przeciwko decyzji odmawiającej wszczęcia postępowania w zakresie zawiadomienia o zakłóceniach konkurencji wynikających z powyżej przedstawionej sytuacji i wniosku o podjęcie działań przez Komisję na podstawie art. 86 ust. 3 Traktatu WE, dotyczącego środków przyjętych na korzyść przedsiębiorstwa RTI, któremu prawo włoskie przyznało specjalne uprawnienia.

Na poparcie swoich zarzutów skarżąca wskazuje na naruszenie art. 82 i 86 Traktatu i obowiązku przedstawienia uzasadnienia w zakresie w jakim pozwana:

- nie opowiadając na główny zarzut dotyczący dyskryminacji, do której doszło w dostępie do rynku transmisji telewizyjnych, dokonała niedokładnego badania przedmiotowego zawiadomienia,
- ustanowiła zaskarżony akt nie uwzględniając tego, że środki przyjęte lub nieprzyjęte przez władze włoskie w przedmiocie wykluczenia Europa 7 z rynku transmisji telewizyjnych, wzmocniły pozycję dominującą operatora RTI,
- zaniechała uwzględnienia konsekwencji wejścia w życie ustawy nr 112 z 2004 r. na sytuację skarżącej. W tym zakresie wskazuje się na naruszenie zasady dobrej administracji, zapisanej w artykule 47 Karty Praw Podstawowych.